

Publikációs lista

I. Könyv:

1. Állatkert (kisregény) – Balogh Lászlóval és Penckófer Jánossal a Három díjnyertes kisregény c. kötetben. Pallas-Akadémia Kiadó, Csíkszereda, 2000.
2. Történetiség, sorsok, hiedelmek a Felső-Nyikó mentén (néprajzi tanulmány), Erdélyi Gondolat Könyvkiadó, Székelyudvarhely, 2000.
3. Szent Anna tavától a Bihari asszonyszigetig (erdélyi magyar mondaválogatás), Erdélyi Gondolat Kiadó, Székelyudvarhely, 2000.
4. Szalmatánc (regény), Mentor Kiadó, Marosvásárhely, 2002.
5. Csigaterpesz (novellák). Erdélyi Híradó, Kolozsvár – FISZ, Budapest, 2005.
6. Autóstoppal Európába(n) (útinapló). Pallas-Akadémia, Csíkszereda, 2007.
7. A múlt kisajátítása (néprajzi tanulmány). Pro-Print Kiadó, Csíkszereda, 2012.
8. Laska Lajos (rövidprózák). Pro-Print Kiadó, Csíkszereda, 2012.
9. Csak egyenesen! (irodalomkritikák) Erdélyi Híradó Kiadó, Kolozsvár - Fiatal Írók Szövetsége, Budapest, 2016.
10. Huszonnégyszáz (regény). Gutenberg Kiadó, Csíkszereda, 2017, 2018.

II. Fordítás:

1. Richard Wagner: Kőomlás Bécsben. Pont Kiadó, Bp., 1999.
2. Derék Borsszem vitéz – erdélyi szász népmesék magyarul. Erdélyi Gondolat Könyvkiadó, Székelyudvarhely, 2002.
3. Rajko Djuric: A roma irodalom. Pont Kiadó, Bp., 2004.

III. Antológia:

Az év novellái 2002, 2003., Magyar Napló Kiadó, Budapest.
Erdélyi Szép Szó 2003., 2004., 2005., 2007., 2008., 2018., Pro-Print – Hargita Kiadóház, Csíkszereda
Újabb erdélyi elbeszélők. Palatinus Kiadó, Budapest, 2005.
Örök készenlétben. Irodalmi antológia. Magiszter Kiadó, Csíkszereda, 2009.
Körbejárt ország – szociográfiai írások a magyarság helyzetéről. Éghajlat Kiadó, Bp., 2011.
Holnap Antológia - Holnap Kiadó, Budapest, 2014.
Körkép - prózaantológia, 2019., Magvető Kiadó, Budapest

Fontosabb könyveimről

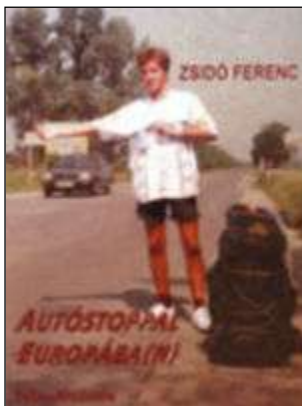
„Ha igaz, hogy minden regény családregegy, akkor manapság nem az a kérdés, hogy lehet-e regényt írni, hanem az, hogy van-e még család? Nincs. Az emberek olykor mégis összetartoznak vagy beszélünk róla, és ha beszélünk, akkor az emberek összetartoznak. Család már nincs, regény még van. Az egyszemélyes önzés ugyanakkora erővel tartja össze a közösséget, mint amekkorával bomlasztja. Közösség persze már nincs, de beszélünk róla, és ha beszélünk, akkor van regény. Szalmatánc...”

(Vida Gábor a *Szalmatánc* című regényről)

„Szándékosan nem használom a novella avagy az elbeszélés műfaji besorolást, ugyanis Zsidó Ferenc történeteket ír. Szerencsére nem követi, nem majmolja nemzedéktársai se íze, se büze, fűrészportartású szövegeit, hanem igenis arra vetemedik, hogy különös, bizarr, olykor hátborzongató sztorikat, történeteket vessen papírra.”

(Gittai István a *Csigaterpesz* című novelláskönyvről)

„Rendhagyó, mindenképpen újdonságot hozó útikönyv, amelyben a szerző színesen, rokonszenves közvetlenséggel és ifjonti hetykeséggel számol be autóstoppos utazásáról. Nem a kézikönyvek turisztikai útvonalai érdeklik, hanem a személyes élmények. Miközben barátokra talál, emberekkel, tájakkal, a hely szellemével ismerkedik, a látnivalókat saját tapasztalatai alapján minősíti. Ez a személyesség segíti távol tartani magát mindenféle sznob, pénzzel bélelt utazási szokásoktól.”

(Kozma Mária az *Autóstoppal Európában* című útleírásról)

„Laska Lajos mint jelentéktelen, csetlő-botló ember sok esetben megmosolyogni, máskor meg szeretni való figura. Mai életvilágunkból való Zsidó Ferenc kisembere, távoli irodalmi felmenőjét megtalálni többek között a Csehov-novellisztikában (például A csinovnyik halála), Kafka abszurd prózájában, Sütő András elbeszéléseiben (az írónak az Anyám könnyű álmot ígér előtti alkotói szakaszából valóknak) és Örkény egypercesében. Zsidó ezekben a tollrajzaiban, „egyperces novelláiban”, illetve a szerzői meghatározás szerint rövidprózáiban általában groteszk-humoros helyzeteket jelenít meg, tömören, fordulatos módon adva elő a történeteket, amelyek csattanóra végződnek, s élük gyakran szatirikus. Torz tükörben mutat az író helyzeteket és emberi jellemvonásokat. Ily módon mond bírálatot a korról, melyben élünk.”

(Borcsa János a *Laska Lajos* c. rövidpróza-kötetről)

„A Székelyföld kulturális folyóirat kritikarovatának olvasói számára jól ismert Zsidó Ferenc neve, és itt közölt írásai is minden bizonnyal nyomot hagytak az olvasókban közvetlenségük, könnyedségük, ugyanakkor pontosságuk, lényeglátó érzékenységük folytán. A többek között a Szalmatánc című regény (Mentor, Marosvásárhely, 2002), a Csigaterpesz című novelláskötet (Erdélyi Híradó Kiadó – Fiala Írók Szövetsége, Kolozsvár – Budapest, 2005), a Laska Lajos című kispróza-kötet (Pro-Print, Csíkszereda, 2012) szerzője legutóbb, 2016-ban kötetben gyűjtötte össze az utóbbi években főleg a Székelyföldben, de emellett a Hitel, Forrás, Krónika folyóiratokban, a Romániai Magyar Szó hasábjain, valamint a www.eirolalom.ro portálján közölt kritikáit.”

(Pieldner Judit a *Csak egyenesen!* című kritikakötetről)

„Negatív alteregójához képest Zsidó Ferenc számára is az alkotás újabb huszonnégy órája következik más szereplőkkel, más világgal, a mindig más és mégis azonos emberi létkérdésekkel, megalkotott szereplője sorsához képest azzal a lényeges különbséggel, hogy ahogy a Huszonnégyet, úgy a következő művét is sikeresen befejezi. Erre predestinálja eddigi, a Szalmatánctól datálható és gazdagodó életműve. A regény befejezésében

az írósgot állandó újakezdésként definiáló, az alkotást kísérletnek tekintő Zsidó Ferenc ugyanis (ami műve alapján akár ars poeticának is tekinthető) nem könnyű írói feladatot vállalt be: a hétköznapiság, a parlagiság, a trivialitás, a tehetségtelenség, a blokkerség elbeszélését úgy, hogy a regény szövete ne váljék azzá, tehát hogy az elbeszélés minőségi maradjon, vagyis az elbeszélő ne azonosuljon az elbeszél világgal.”

(Borsodi L. László a Huszonnégyc. regényről)

Székelykeresztúr, 2020. február 26.

Zsidó Ferenc

